

[Maigaard.]

dag, og det kan godt være, at dette ærinde bliver klart. Men der er stadig væk udestående problemer mellem socialistisk folkeparti og regeringen. Der er mælkemomsen, der er forøgelsen af afskrivningsreglerne, der er en række andre problemer. Men ærindet i dag er at skabe en demokratisk orden for forholdet mellem lovgivende og udøvende magt i EF-anliggender, og i denne bestræbelse er vi interesserede i at nå frem til et resultat.

Jeg skal prøve at forklare hvorfor: det er, fordi vi mener, at vi kan få det demokratisk set bedste resultat, hvis vi sørger for at holde de tendenser nede, som vi har mærket fra højreoppositionens side. Jeg vil pege på to tendenser, som efter min mening er farlige, hvis man ønsker at skabe en demokratisk procedure om EF-afgørelserne. Det har været min fornemmelse, som jeg godt tror jeg kan lægge frem uden at røbe, hvad der er sket i underudvalget, at der gik et skel i dette udvalg, således at højreoppositionen var væsentligt mere indstillet på at bøje sig for EF-tidsfaktoren end repræsentanterne for regeringspartiet. Jeg har prøvet at beskrive — og jeg forstod, at markedsministeren i og for sig så på det som jeg — at der efter min mening kunne komme en modsætning imellem dette, at det gik demokratisk til, og EF-tidsfaktoren. Hr. Poul Schlüter ser spørgende ud. Jeg vil bede hr. Poul Schlüter om at læse det referat, der er omdelt; så vil han se, at det optager en hel del af min tid — og jeg har i alt fald ikke forklaret det dårligere, end at markedsministeren forstod det. Det var min fornemmelse at det var et gennemgående træk, at højreoppositionen i underudvalget var væsentligt mere indstillet på en effektiv, knaldhård forhandlingsform, som indebærer en mangel for demokratiet i mange situationer, end regeringspartiet var. Derfor vil vi gerne prøve, om det er muligt at finde en løsning på problemerne — og det vil vi først og fremmest prøve med regeringen, for det er dér, man har vist størst forståelse for det — som gør, at dér, hvor tid støder sammen med demokratiske hensyn, vælger man demokratiet fremfor tiden.

Det andet punkt, hvor højreoppositionen havde svært ved at forstå dette med demo-

kratiet, var i spørgsmålet om at gøre regeringens forhandlingsudgangspunkt skriftligt. Det er meget afgørende for os, at et vigtigt og afgørende element i Danmarks politik, i udenrigsledelsen, i givet fald kan kræves nedskrevet, og jeg må sige, at det var væsentlig nemmere at vinde forståelse for dette synspunkt hos regeringspartiet end hos højreoppositionen.

Det er to grunde til, at vi i situationen vil søge — om det lykkes, er ikke givet; det vil forhandlingerne vise, for jeg synes ikke, det er lykkedes endnu — at komme igen og sikre proceduren, i første omgang med regeringen.

Jeg vil pege på en ting mere, som jeg synes er vigtig, nemlig at vi i denne debat har set hestehoven komme frem, i den forstand at man er begyndt at mumle noget om, at måske skulle Europaparlamentet overtage en del af kontrollen osv. Jeg husker at det konservative folkeparti før den 2. oktober udgav et program, det hed: „Når vi kommer i EF“. Jeg beklager, at det blev rigtigt, hvad der stod: „når“ vi kommer i EF. Men jeg konstaterer så til gengæld, at det er det eneste punkt, hvor det konservative folkeparti har været forud for sin tid. I den programklæring stod der ganske rigtigt på de første sider nogle betragtninger, som flugter med dem, som hr. Poul Schlüter til formiddag har citeret hr. Stetter for. Der er vist ingen tvivl om, at hr. Stetter har haft et meget klart og præcist forhold til netop spørgsmålet om det nationale parlaments placering i beslutningsprocessen. Men blader vi lidt længere henne, finder vi tanker, som nogle siger hr. Poul Schlüter har stået fadder til, og som går ud på, at vi på et eller andet tidspunkt skal have direkte valg til Europaparlamentet.

Hvis vi lader sådanne ting slippe ind, betyder det, at vi netop går glip af det, som for os er afgørende, nemlig at sørge for, at kontrollen ligger her — for direkte valg til Europaparlamentet betyder jo flere beføjelser til Europaparlamentet. Jeg kunne lide at bede hr. Poul Schlüter komme op og forklare os det kunststykke. Det ville være spændende at høre på, og jeg kan love, at jeg skal lytte. Lad os nu få det kunststykke forklaret.

Vi så det i dette program „Når vi kommer